

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek

w sprawie z powództwa R. (Spółka Akcyjna) Oddział w Polsce z siedzibą w W.
poprzednio R. Spółka Akcyjna z siedzibą w W.
przeciwko A. P.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 czerwca 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 4 lipca 2018 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odrzuca skargę kasacyjną w części zaskarżającej wyrok Sądu Apelacyjnego zmieniający wyrok Sądu Okręgowego w Z. z dnia 12 lipca 2017 r., sygn. akt I C [...] poprzez oddalenie powództwa co do kwoty 1.600,- (jeden tysiąc sześćset) zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie,

2) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w pozostałym zakresie,

3) przyznaje i poleca wypłacić adwokatowi M. P., prowadzącemu Kancelarię Adwokacką w P. przez Skarb Państwa - Sąd Apelacyjny w [...] kwotę 2.700,- (dwa tysiące siedemset) zł, powiększoną o należną stawkę podatku od towarów i usług, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu pozwanemu A. P. w postępowaniu kasacyjnym,

4) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.800,- (jeden tysiąc osiemset) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Pozwany A. P. wywiódł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 4 lipca 2018 r., zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Z. z dnia 12 lipca 2017 r., którym zasądzono od pozwanego na rzecz powoda R. S.A. z siedzibą w W. kwotę 131 372,72 zł z ustawowymi odsetkami poprzez obniżenie jej do kwoty 129 772,72 zł, oddalenie powództwa w pozostałym zakresie i oddalenie apelacji w pozostałym zakresie.

Sąd Najwyższy, oceniając - na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. - skargę kasacyjną z punktu widzenia podstaw przyjęcia jej do rozpoznania, zważył:

W zakresie, w jakim skarga kasacyjna objęła oddalenie powództwa w zakresie przewyższającym kwotę zasądzoną wyrokiem Sądu drugiej instancji skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu, jako złożona bez wymaganego interesu prawnego w podważeniu tego rozstrzygnięcia. Pokrzywdzenie wydanym orzeczeniem (*gravamen*) jest przesłanką dopuszczalności każdego środka zaskarżenia. Jeżeli zatem skarga kasacyjna odnosi się do innego orzeczenia niż niekorzystnie rozstrzygającego o żądaniu strony, podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2016 r., IV CSK 220/16 oraz z dnia 15 stycznia 2015 r., IV CSK 137/14 - niepubl.).

Odnosnie do pozostałego zakresu skargi, oparto się na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., podnosząc, że oczywista zasadność skargi wynika z naruszenia art. 309 k.p.c., które - zdaniem skarżącego - polegało na pominięciu przez Sądy *meriti* okoliczności, że pozwany kwestionował roszczenie powoda nie tylko co do zasady, ale również co do wysokości poprzez wskazanie w dokumentach przedstawionych przez bank różnic w wyliczeniach, niemożliwych do zaakceptowania na gruncie procedury cywilnej.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, dla skutecznego powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2016 r., IV CSK 729/14 oraz z dnia 15 lipca 2015 r., IV CSK 17/15 - niepubl.). Musi być zatem oczywiste, że ma miejsce kwalifikowana postać naruszenia prawa, zauważalna bez głębszej analizy przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, która przesądza o wadliwości zaskarżonego orzeczenia w stopniu nakazującym uwzględnienie skargi (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2012 r., II CSK 225/11, niepubl.; z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, niepubl.). Przy tym przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Sam zarzut naruszenia (nawet oczywistego) określonego przepisu (przepisów) nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 października 2015 r., IV CSK 189/15, niepubl.). Skarżący powinien nie tylko przywołać konkretne przepisy prawa, którym - jego zdaniem - Sąd drugiej instancji uchybił, ale także przytoczyć odpowiednią juretryczną argumentację odnoszącą się do oczywistości ich naruszenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 2013 r., I UK 214/13, niepubl.).

Przedstawienie tej przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania nie odpowiada powyższym wymaganiom, bowiem skarżący nie zdołał w przekonujący sposób uzasadnić, w jaki sposób miałyby dojść do naruszenia wskazanego przez niego przepisu, który odnosi się do sposobu przeprowadzania dowodu innymi środkami niż wymienione w poprzedzających go przepisach, w tym dokumentów. Cała argumentacja pozwanego odnosi się bowiem do bliżej niespraecyzowanej polemiki z dokumentami prywatnymi powoda, zawierającymi wyliczenia długu pozwanego oraz na zarzucie pominięcia własnych twierdzeń złożonych w formie pisma procesowego. Skarżący nie wspomniał zatem o żadnym środku dowodowym

innego rodzaju niż uregulowane w art. 243¹ - 308 k.p.c. Co więcej, wywód oparty na twierdzeniu, że w piśmie pozwanego z dnia 10 kwietnia 2017 r. zawarto szczegółowe wyliczenia kwestionujące wyliczenia naliczone przez powoda nie odpowiada stanowi akt sprawy, w piśmie tym bowiem zawarto jedynie ogólnikowe wnioski i nie przeprowadzono szczegółowego wyvodu ukierunkowanego na podważenie zasadności wyliczeń strony przeciwnej.

Z tych względów Sąd Najwyższy częściowo odrzucił skargę na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c., częściowo zaś orzekł o odmowie przyjęcia skargi do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. Natomiast o kosztach pomocy prawnej świadczonej z urzędu orzekł na podstawie §16 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 8 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, a o kosztach postępowania kasacyjnego orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 i §2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2016 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.